

קסם:

עין משפט
גר מצוה

מה החם פסולא דאורייתא. לתמן דלמך כפרק המגדש (גיטין פ"א)
גבי ים צו זמן ואין צו אלף עד אחד הולך כשר ככתב ידו ועד
דיוקא אלף כתב פסול ועד פסול לגמרי אחי שפיר אלף למ"ד נמי
ההם כתב פסול עד נמי שער הולך ואפי' כפוסר דלף מונקס קשה
לחמאי קרי ליה הכא פסול דאורייתא
וי"ל דההיא לחאי דהכא כפוסר ליה
אין נמי הכא מיידי שהפוסר עצמנו
חשם עד שכתב קריב אף פסול:
הכא נמי פסולא דאורייתא. ללו
דאורייתא ממעט דגמט מקוסר
מדדקנן קרי כדלמך לעיל אלף מה
פסולד ממזר מדדקנן כי היכי דהוי
ממזר נפסול פשוט קרי ליה דאורייתא
ולאו דוקא ורש"ם פירש פסול
דאורייתא דלף גבי מבני חרי ואין
נראה לרבי דלפי' (ס) כי הוי פסולא
דרבנן לרבי אלף גבי מבני חרי:

אימא נסבא. תימה לרבי מאי
קושיא חפסת מועט חפסת

(א) וכן הו' מצי' לדחי' דנכסא פחות
 מדגריד' מידי' עוד קשה דנכסאות פריך
 אצטרא' (דף קי:) אמר' כבוד בו ככל
 מנהגיהו ממשע' שצדכ' כבוד בו כסף
 תסמך לו כמות שירצה לזה מנהג' פירוש
 ממטבע פחותה של כסף ופריך ואימא
 נכסא ואימא (ב) ובי' נכסא פחותה
 מנכסא שאין בה רק (א) שמונה פירוטות
 ומאי' שנה נכסא ממני פירוטות הוא
 מזה שירצה קאלמר החם היינו מטבע
 פחות של כסף מדפריך' עלה ואימא
 פירוש' ומאי' פריטי' דכספא לא עבדי
 אימיני' מכלל מטבע פחותה של כסף
 ועבדי' אימיני' נתון לו והכא נמי
 בשמעתין משמע הכי דגריעי' מאיסר
 טא' נפרש דמנה גרעווא' מקשה אימא
 נכסא דלא לא גריעי' וטמי' מאיסר
 דירשא' הו' ליה לאקשוי' אימיני' פריטי'
 ובינו'

מצרפינן או דלמא ל"ש שלח
דעת תלמידים נוטה בשיצטר
לקיים את השטר ומת אחר
ליתותו או לא שלח להו אני
תלמידים נוטה בשיצריך למכ
ועייילוהו לרבי ירמיה בבי מדרש
עשרין אין לו אלא עשרין וזוין
דאין ונמח דאין פחות
מששים דרכות דאין ונמח
מלמטה מאתים מלמעה מא
א"כ למה כותבין את העליון
העליון: **גמ'** תנו רבנן (א) האמר
בכסף אין פחות משני דינרין כ
בכסף אמר מר כסף אין פחות
כיה מטבע ואימא פ
דכספא תנו רבנן (ב) דהב אין פ
משני דינרין דהב דהב
אין פחות מדינר דהב

שמהם וזו הרי הם (כלל) כ"ה כלים
 פ"י מאה וזוים גרועים וחמורים שאין
 שאין שזן אלא כ"ה כלים דיד בעל
 ודרכומו. כלע"ז קינות"ם וחסד רכמו
 אלא כחב כשט"א אחרונה: **למה כופין**
 ע"י ועל ידמי כ"י: **גמ'** ס"ד כספ' אין
 לזה הכי משמע כספ' שני דירג' לזה פ'
 שזה שני דירג' של זה וכדמפרש לקמן
 בשזה שני דירג' של זה: **זה כדירג'י**

והולכו להם שנים ונשתדד אחד מהן מכל בית דין ובית דין מהו שיבוא אותו אחד
דין הדיון ג' בתי דיעין ויצטרפו לקיים השטר בעדותן. אליבא דר' נתן דאמר שומעין
אחד חבירו למחר שומעין לו. לא תיבעי לך דודאי מצטרפי. והשתא עדים דלא בקיאי

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

ויושמי הא קצ'ל. מחנ' דקמני פשוט שכמויז צו עד אחד פסול שילמד
מקושר ממנו (ג) ולהכי תנייה לעד אחד למימרח מה עד אחד
פסול דאורייתא כדכתיב (דברים יט) לא יקום עד אחד בנאש צו' אף
שים שבמקושר הטיילו עליו כחכמים פסולא דאורייתא ואם גט אינה

מגורשת ואם שטן מלוה הוא אילו
 טרופי ממעבדיו אכל אם יש עם
 אחד בעל פה עם עד אחד החסום
 בשער או יהיה השטר כשר לגמרי
 דמטרופין: **הדע** דשלוה ליה כו'.
 ושלם להו דמטרופין דשלוה ליה
 חכמים להו רימיה לנזר דאפקוהו
 מני מדרשא דאמרן בפרק לא תחפור
 (ג'ל דף עג:) אפקוהו להו רימיה מני
 מדרשא ועל דא עילויה דאמרין
 במתקנא: **מזו** שילטרסו. דנימא
 כמאן דחמיני תריייהו בשטרסא דמי.
 אליבא ד'ר' יוסע בן קרחה כו'.

פלוטגייסו בנסהדרן צפרק זה צור
 (ד.צ.) דמניס (אין ערדון) מאטרפט
 צפריז של ציאלו ציינס כאחר
 יושע בן קרסה אומר אפי' בזה אחר
 אין ערדון מתקיימת עד שיעזין
 ציינס כאחר רבי נתן אומר שומעין
 דבריו של אידיס ופנינא חבירי למחר
 שומעין דבריו והי שני מחלוקת של

אלא כי תיבעי לך
דינא הוא דמצטרפי
מצטרפי או דלמא
וני איני כדאי שאתם
יעת תלמידכם נופה
אמר הכי שלחו ליה
חוזרו והעידו בב"ד זה
ב"ד ויצטרפו אליבא
השתא עדים מצרפינן
יבעי לך אליבא דת"ק
מצרפינן אבל דייני

לחיתומה אכן הכי מנוגין לה כ"י וזה
תקשי מיניה לחזי דבר. זה אצל
מדרשין: מהו שבוואו דבר. זה אצל
כ"ד אחר לגרף עדותו ששמו ושפטו
לפי העדות: אליבא דרמ"ק דרבי נפח.
למעלה פירסמה ובשראו שניהם כחמד
אפס לא העידו בזית דין כחמד כבי
פליגי רבי נתן ורעבי: ומס אהר מס.
לאחר שהעידו העדים: על חיתומה דם.
כפני שלשה ואין קיום השטר אלא בג'
דשנין כ"ד לקבל העדות: וזה לויטוס.
דלת מתחיו כשיקרא מאי דכתיב ברישא
בזכות שלשה הירא וכסופו לא נחתמה
אלא חסם: על אר שיעלוהו. השחיב
לחס כהוגן דהא דאפקוהו ששאל שלא
כהוגן רגלו אחת חות' לחסום: ורגלו
אחת חסום התחסום: ועל דא אפקוהו
מני דמדרשא בפרק לא יפסור ופסוק
הוא דעילוהו: **מתני'** כסוח כו.
בשטר מלוה וזוים מאה לאשנן עשרים

דד צעל השער על התחבולה והמוציא מחיבורו עליו תלמידי ושמח כן
מנה. מהא וזוים שיש לפרש כן וזוים מהא דלדעון כאלים כלים
די דיערין המנה כ"ה כללים: ונמחק. הנה שכתוב זו אחר דלעון:
מאשים. כשפסל דכריו בשטער: בכל הוצא אחר הפסוק. אלא שלא
תחור וכו' אל דכריו שכותבין וזוים אחרים ממנו וכן וכן קבלו
ני משלוי: כסף דיערין או ויערין כסף אין פסוח משני דיערין כסף.
ס משני ויערין וזה כסף. דכפן דיערין משמע כסף לוח פלוי משלוי
דיערי וזה אלב דיערין היינו שני ויערין של כסף (ואין פסוח מכסף
כסף. אותו וזה שוה וכדמפרש לקמן וס' דיערין משמע של כסף:
פרטי

דלא גניא מיניי דכספא. ומטבע שלהם אין פחותה מדינר ומשום הכי היכא דכתב כס
ואי כתב בשטר זהב סתם לזה פלוני מפלוני אין פחות מדינר זהב ה' משערים למי
דינרין או דינר זהב אין פחות משני דינרים של זהב. ואי כתב זהב בדינרין אין פחות

מסורת הש"ס

(א) (לעיל דף לז, ושי"ג)
(ב) (שם ושי"ג) סנהדרין לז.
(ג) ביה גרי הדיף והל"ש
היגרי הנסוה שאם לא כתב
אות אחת, מ"ט, ד' מנחת
דף קז, ע"ש מנחות דף קז:
ע"ש, (ד) מנחות שם מנחות
(סס), (ו) [לחמשים רש"ש],
[לחמשים רש"ש], (ז) רש"י
מנחות, (ח) רש"י מ"ז, (י) רש"י
מנחות.

הגהות הב"ח

[illegible]

לעזי רש"י

קינוח"ש [קינוח"ש].
פירות, מטבעות קטנות.

מוסף רש"י

ואימא נסבא, תחית
סבא וסבובא קי, ואימא
פריטי, וסבא קי
נבא וי סבא קי
פריטי (סבא) אימא נסבא,
תחית סבא של וי סבא קי
פריטי (סבא) אימא נסבא,

רבינו גרשום (המסד)

[illegible]

מבשני דינריון כסף דוהב

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones